KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 643/93

af 19. marts 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 2677/85 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen vedrørende støtte til forbruget af olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2046/92 (2), særlig artikel 11, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringerne viser, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte mere præcise regler for godkendelse af de emballeringsvirksomheder, som modtager støtte til forbruget af olivenolie;

for at gøre kontrollen af de mængder, hvortil der ydes støtte, mere effektiv er det nødvendigt at fastsætte, at der skal foretages kontrol på stedet i emballeringsvirksomhederne, inden retten til støtte anerkendes, samt at der skal iværksættes sanktioner over for de virksomheder, som ikke underkaster sig krydskontrollen eller undlader at forelægge den dokumentation, der kræves;

af hensyn til forvaltningen af støtteordningen bør der fastsættes mere præcise regler for ydelsen af støtten samt forskuddet på støtten; af samme årsag bør der foretages en tilpasning af reglerne vedrørende den sikkerhed, der skal stilles i forbindelse med forskud;

for at sikre, at denne ordning fungerer tilfredsstillende bør der på baggrund af erfaringerne udføres en graduering af sanktionerne efter overtrædelsens omfang; med henblik herpå bør sanktionssystemet suppleres;

for at ordningen kan fungere tilfredsstillende, bør der ske en præcisering af metoden til fastsættelse af den procentsats, hvormed visse denatureringsstoffer skal indgå i biprodukterne fra raffinering af olivenolie; det bør i den forbindelse fastsættes, at den metode til bestemmelse af indholdet af alifatiske alkoholer, der for tiden er anført i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2568/91 (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 183/93 (4), skal anvendes;

ændringerne i bestemmelserne for kontrol af virksomhederne vil medføre administrative tilpasninger i visse medlemsstater; gennemførelsen af disse ændringer bør derfor udsættes til begyndelsen af produktionsåret 1993/94;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2677/85 (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2181/92 (6), bør derfor ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2677/85 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, sidste stykke, sidste punktum, affattes således:

»I de medlemsstater, der har oprettet det i forordning (EØF) nr. 2262/84 omhandlede kontrolkontor, deltager dette kontor i efterprøvningen. Den kompetente myndighed kan ikke godkende en virksomhed i strid med kontrolkontorets udtalelse uden først at have underrettet Kommissionen om begrundelse for sin beslutning.«

2) I artikel 5, stk. 1, andet afsnit, ændres »mindst én gang hvert produktionsår« til »mindst én gang hver tolvte måned«.

3) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaten udbetaler støtten senest 150 dage efter ansøgningens indgivelse for de mængder, for hvilke retten til støtte er blevet anerkendt efter kontrol på stedet.

Denne frist kan dog forlænges, hvis den gennemførte kontrol viser, at en supplerende undersøgelse er nødvendig. Medlemsstaten fastsætter denne supplerende frist og underretter Kommissionen herom. Det

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 1.
(3) EFT nr. L 248 af 5. 9. 1991, s. 1.
(4) EFT nr. L 22 af 30. 1. 1993, s. 58.
(5) EFT nr. L 254 af 25. 9. 1985, s. 5.
(6) EFT nr. L 217 af 31. 7. 1992, s. 84.

organ, der kontrollerer retten til støtte, meddeler senest 45 dage efter kontrollen på stedet og senest 20 dage inden udløbet af den i foregående afsnit nævnte frist det udbetalende organ resultaterne af dets undersøgelser vedrørende anerkendelse af retten til støtte for hver godkendt virksomhed.«

4) Artikel 11 affattes således:

»*Artikel 11*

1. Støtten forudbetales, så snart ansøgeren forelægger den kompetente myndighed en ansøgning om støtte sammen med attestation for, at der er stillet en sikkerhed svarende til støttebeløbet.

Forskuddet udbetales under alle omstændigheder senest 45 dage efter datoen for indgivelse af nævnte ansøgning.

2. Sikkerhedsstillelsen er underlagt de i afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 (*) fastsatte vilkår. Sikkerheden er gyldig i den periode, der er nødvendig, for at myndighederne kan anerkende retten til støtte. Hvis den gennemførte kontrol viser, at en supplerende undersøgelse er nødvendig, og denne bevirker, at de fastsatte frister overskrides, forlænges gyldighedsperioden dog, eller der stilles ny sikkerhed for det nødvendige tidsrum. Medlemsstaten fastsætter denne supplerende frist og underretter Kommissionen herom. I dette tilfælde fortabes den første sikkerhed, medmindre ansøgeren inden gyldighedsperiodens udløb fremlægger bevis for, at gyldighedsperioden er blevet forlænget, eller at den første sikkerhed er erstattet af en ny. Hvis beviset fremlægges senest ti dage efter udløbet af gyldighedsperioden for den første sikkerhed, fortabes dog kun halvdelen af sikkerhedsstillelsen.

3. Det organ, der kontrollerer retten til støtte, meddeler senest 45 dage efter kontrollen på stedet det udbetalende organ resultaterne af sine undersøgelser vedrørende anerkendelse af retten til støtte for hver godkendt virksomhed. Sikkerheden frigives, så snart medlemsstatens kompetente myndighed har anerkendt retten til støtte på grundlag af disse meddelelser.

Anerkendes retten til støtte ikke for alle eller en del af de i ansøgningen anførte mængder, fortages sikkerheden i forhold til de mængder, for hvilke betingelserne for ret til støtte ikke er blevet overholdt.

4. Uanset stk. 1 ydes der kun forskud til en ny godkendt virksomhed, hvis denne stiller en sikkerhed svarende til 130 % af hvert forskudsbeløb, der ansøges om i det første driftsår.

(*) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.«

5. I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1, første afsnit, ændres »som et led i denne kontrol skal der mindst én gang i hvert produktionsår aflægges kontrolbesøg i hver virksomhed« til »som et led i denne kontrol skal der mindst én gang hver tolvte måned aflægges kontrolbesøg i hver virksomhed.«

b) i stk. 1, sidste afsnit, indsættes som sidste punktum:

»Med henblik herpå forelægger de ovenfor nævnte leverandører og erhvervsdrivende kontrolmyndighederne den nødvendige dokumentation, som fastlægges af medlemsstaten.«

c) stk. 6, affattes således:

»6. Konstaterer den kompetente myndighed ved en afgørelse, at ansøgningen om forbrugsstøtte vedrører en mængde, der er større end den, for hvilken retten til støtte blev anerkendt, pålægger medlemsstaten emballeringsvirksomheden en bøde, som, afhængigt af overtrædelsens alvor, er tre til otte gange større end den støtte, hvorom der er ansøgt med urette. Anvendes artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF, er den pågældende virksomhed endvidere i en periode på et til fem år forpligtet til at indgive ansøgninger om støtte direkte til medlemsstaten, som foretager de i artikel 13, stk. 1, fastsatte verifikationer.

Såfremt den mængde olie, hvortil der uretmæssigt er ansøgt om støtte, overstiger den kontrollerede mængde olie, for hvilken retten til støtte anerkendes, med 20 % eller mere, tilbagekalder medlemsstaten godkendelsen for en periode på et til tre år, afhængigt af overtrædelsens alvor, foruden at den pålægger virksomheden ovennævnte bøde.

I gentagelsestilfælde og uanset med hvilken procentsats, den anerkendte støtte er overskredet, tilbagekaldes godkendelsen for en periode på et til fem år, afhængigt af overtrædelsens alvor, foruden opkrævelsen af ovennævnte bøde.

Anvendelsen af de i første, andet og tredje afsnit omhandlede sanktioner udelukker ikke andre eventuelle sanktioner.«

d) som stk. 7 indsættes:

»7. Uden at dette berører bestemmelserne i stk. 6, er de i stk. 1, sidste afsnit, nævnte leverandører og erhvervsdrivende, såfremt de nægter at underkaste sig kontrol eller ikke er i stand til at forelægge de kompetente myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, om det var berettiget at yde støtte til den pågældende olie, forpligtet til at betale medlemsstaten et beløb svarende til det dobbelte af den forbrugsstøtte, der er ansøgt om for de pågældende mængder.

Medlemsstatens myndigheder eller udbetalende organer fratrækker det af medlemsstaten opkrævede beløb i udgifterne for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.«

6) I artikel 14, stk. 1, indsættes som sidste afsnit:

»I den forbindelse anvendes den i forordning (EØF) nr. 2568/91 anførte metode til bestemmelse af indholdet af alifatiske alkoholer.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 9, stk. 3, og artikel 11, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2677/85, som ændret ved nærværende forordning, anvendes fra den 1. november 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen